

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 21 de Abril—La Divina Pastora,
S. Anselm b. y d'r.

Dill. 22.—Sts. Sotero y Cayo pp. mrs.

Dim. 23.—S. Jordi mr., patró de del prin-
cipat de Catalunya.

Dimec. 24.—S. Fidel mr. y Stes. Bona y
Doda vgs.

Dij. 25.—S. March evang. y Sta. Franca
vg.

Div. 26.—S. Cleto y S. Marcell pp. mrs.

Dis. 27.—S. Pere Armengol, mr. merce-
dari.

QUARANTA HORES.—Continúan en
la iglesia de Ntra. Sra. del Turó.—La
exposició de S. D. M. comensará á les 6.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de móro	14'25	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	15'00	«
Panis.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabes.	17'00	«
Besses.	19'00	«
Llubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'75	«

Núm. 43

Primer aniversari de la mort de

D. A. DOLORS ROSSELLI DE RIUS (CARLETTA)

A. C. S.

Sos afligits, espòs, fill, filles, pare, germans, germanes, cunyats, oncle, tia, nebots, cosins y demés parents, pregan a sos amichs y coneguts la tingan presen en ses oracions y se servescan assistir á alguna de les MISSES que per l' etern descans de la seva ànima, se celebrarán en l' Iglesia parroquial de Sant Esteve cada mitja hora, desde les sis á les dotze del matí del próxim dimars dia 23 del present mes.

Olot, Abril de 1901.

Els Exms. e Hms. Senyors Arquebisbe de Tarragona, y Bisbe de Gerona, concedeixen respectivament 80 y 40 dias d' indulgencia á tots els seus fideles diocessans per cada missa que oheixin, Comunità que apliquin, ó par del Rosari que presin en sufragi de l' ànima de la difunta.

Tambe concedeixen els Exms. e Hms. Srs. Bisbes de Barcelona, y Vich, 40 dias d' indulgencia á tots els seus fideles subdits, per cada vegada que devotament ressin la horació del Pare-Nostre, ó per cada missa que oheixin, Comunità qu' apliquin y també per qualssevol altre acte de pietat ó caritat cristiana que practiquin en sufragi de l' ànima de D. Dolors Rossell.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. 5'00 Pessetes.
Semestre.... .. 2'50 «

Pago adelantat.

Els estudiants de la Universitat de Compostela tingueren la gran pensada de sol·licitar del govern que concedís l'us d'un uniforme ja que ara sense éll estàn exposats á ser confosos ab un *cualesquiera*.

Ab aquest objecte se dirigiren á totes les Universitats d'Espanya perquè s'entusiasmessin ab tant lluminosa idea y 'ls ajudessin á la concessió de tan elevat ideal. Vegis ara com els hi ha contestat la classe escolar de la Universitat de Barcelona.

«Senyors Estudiants de la Universitat de Compostela.

Barcelona, 6 de Febrer 1901.

Companys: hem rebut lo vostre missatge y ab dolorosa sorpresa 'ns hem enterat del desitj pel que sol·licitéu la adhesió nostra. Sincerament hem de dirvos que no podem creure que 'ls sol·licitants representin fidelment á la joventut escolar compostelana... De lo contrari, 'ns veuriam obligats á confessar que, per molt baixa que fos la idea que teníam del esperit dominant en la major part de Universitats

espanyoles, may nostras presuncions havian arribat á la sospita de un infantilisme com lo que la vostra petició revela.

La sol·licitud d'una indumentaria distintiva 'ns sembla del tot desbaratada. Massa divorciats estém de la vida, massa uniformisme 'ns ofega, masses imposicions pesan sobre nostre pera que aném á demanar aquesta nova imposició anacrónica. Ni arribém á concebir tan sols com ha pogut aquest desitj germinar en vosaltres.

Per lo vist, no 'n teniu prou ab que, desde 'l naixement fins á la mort l'Estat us registri, us encasilli y us amidi ab comuna rasa; no 'n teniu prou ab que tots los passos de la vostra vida 'ls reguli un oficialisme que us converteix en autómatas; no 'n teniu prou ab que 'l bissantinisme administratiu y la llosa de plom de la rutina ofeguín tota [vostre espontaneïtat; no 'n teniu prou ab que al arribar als vint anys el Govern paternalment us enllisti, y us reclutí, y us quinti y us rafi, y us talli, y us fiqui en caixa, y us uniformi, y us rafi, y us ensenyi l'exercici; no 'n teniu prou ab que l'aislament que imposan los

estudis us separi de la societat y us pligui, com á galeots á la nan, en la esclavitut dels llibres; no 'n teniu prou ab que la tirania centralisadora esterilisi totas las energias de nostres Univrsitats; no 'n teniu prou ab que una ensenyansa apartada de la realitat y raquitica imposi sa superbiosa llureya á vostres intelligencias. Necessiteu més: anheléu més uniformisme, més divorci de la realitat, més imposicions, més lluyeres: desitjéu constituhirvos en casta: voléu un uiforme.

Y, al volerlo, no heu tingut prou valentia pera préndel lliurament: heu pregat humils al Govern que us l'imposi. Curiós fenomen de teralogia social: una classe demanant al Estat la imposició de restriccions que la seva llibertat limitin... Ay, pobres companys nostres! Els vestits que duyan els avis eran verament molt bonichs, pero sota de les teles hi vivian muscles y sanch y ánima; hi bategava un cor valerós fins á la temeritat y l'ample pit cavallaresch era una fornal de sagrat foch d'indómita rebeldia; quant una ordre—vingués de qui vingués—no era del seu grat, sabian revoltarshi; quant una autoritat volia imposárloshi una restricció, sabian resistir y fer triomfar son voler per sobre de lo dels poders públichs... Y avuy vosaltres, sos nets, al intentar puerilment ressucitar les seves robes, heu d'eivar respectuosa instancia, y demanar permís al Rector y mendicar mansament una Real Ordre!

Aquest poruch servilisme, fill d'una llastimosa penuria d'ideals, forma contrast massa evident ab la feconditat d'espontánees iniciatives de que están donant galana mostra els estudiants de moltíssimes Universitats extrangeres; com també la vostra aspiració á un distintiu, y per

consequencia, á un aislament social, está en contradicció tristíssima ab les corrents que avuy mouhen vigorosament als estudiants de les nacions avansades. Avuy se tendeix á que la Universitat visqui, s'espandeixi, se converteixi en factor social de primera forsa. Se reclama pera ella la personalitat pera que espontánea y autonómicament pugau florir ses energies. A Inglaterra, á Fransa. á l'Austria, als Estats Units, á Bèlgica, á Noruega, professors y alumnes volen, y poch á poch van lograntho, convertir els centres d'ensenyansa en centres de lo que s'anomena «acció social» de refosma de costums, procurant posar al servey del poble, no sols ses energies intelektuals, sinó ses forses morals y educatives. Brollan Universitats escolars y colonies populars. Per la extensió universitaria 'ls estudiants mateixos se converteixen en mestres, baixant fins als barris obrers y recurrent 'ls camps, donant ensenyanses, lectures y conferencies, portant lo pá del esperit als que n'estan afamats, les aygues pures del saber als miserables que sedejan. La admissió de les llengues vulgars en la instrucció pública ha coloborat á n'aquesta acció revifadora. Tal s'ha fet en les Universitats del Mitjorn de Fransa ab la bella llengua d'Oc. La natura ab aixó ha vensut á la artificialitat; s'han tornat á encendre piadosament les ares del amor patria; y en les escoles ha entrat ab passos triomfals la vida, y la llúm, en onades de sol, ha invadit joyosament les aules rónegues. Y tot, tot tendeix á reunir en feconda abressada els estudiants ab lo poble, la ensenyansa ab la realitat, la Escola ab la vida. Are mateix acaba de publicarse en la vehina república 'l programa de la «Unió federal de Universitats de Fransa»,

que, entre altres objectes, tots de transcendència social, declara proporcionar educació artística y literaria a les classes populars, valentse de lectures, concerts, exposicions y altres semblants medis, convidar a les famílies obreres a espectacles recreatius y crear tallers nacionals pera remey de la mendicitat y panperisme. Molts alumnes adherents a la «Unió», fills de famílies distingides y acomodades, pera estudiar la qüestió social d'aprop, que es com deuen estudiarse les coses, han arribat a dedicarse a feynes manuals, treballant en les fàbriques y tallers, fent les labors dels obrers, vivint la seva vida, vestint les seves bruses... Bruses, companys nostres de Compostela, bruses! Ah! lluny esteu vosaltres de tot això ab les vostres ridicules vestimentes de Carnestoltes!

Y pensar que vosaltres, com ella, sou joves! Y pensar que en vostres intel·ligències, com en les seves, hi deu glatir inquieta la frisansa per les llums noves! Y pensar que també vostre cor deu bategar generosament pels ideals de fraternitat com per totes les coses lliures y hermoses? Y pensar que Deu ha deixat en vostres mans un gran tresor de vida, de bondat y d'energia per emplearlo en la acció! Y pensar que molts de vosaltres, els fills del camp, hauréu après del contacte continuat y enfortidor de la Natura la gran llissó de la infinita varietat, l'ensenyament suprém de que la llibertat es la mare de la harmonia! Y pensar que oblidéu totes aquestes llissons, que vos divorciéu del esperit del sigle, que tanquéu els ulls a les llums noves, que feu callar els batechs del vostre cor pels moderns ideals y empleéu vostra joventut, vostra forsa, vostra bondat, vostra energia, en captar del Govern de Sa

Magestat la imposició d'un uniforme!
¡Quina tristesa, companys, quina tristesa!

Ja veyéu, donchs, amichs nostres, que no podem adherirnos a vostra petició; ans al contrari, si la creguessim en camí de prosperar, cosa que 'ns sembla impossible, 'ns hi hauríam d'oposar ab totes les forses. Som catalans, minyons; som d'una rassa rebelde; som d'una rassa que ni a n aquelles trabes més indispensables' pera la vida moderna, sab subjectarse sense rondinari.

No vos ofengui 'l llenguatge nostre. Es fill de la sinceritat y 'l guia la millor intenció. Sentím no podervos complaure en aquesta ocasió en que heu apelat al nostre companyerisme. Esperém ab ànsia una altra en que poguéu juntar nostre esforç al vostre, en una més viril iniciativa ó pledejar plegats per una causa més alta.

En tant, rebéu nn estret abràs de germanor. (*Segueixen les firmes.*)»

(De *La Renaixensa.*)

CUMPLIMEN D'UNA PROMETENSA FILIAL.

Sentada en el jardí y voltada solzament de les flors; ¡si n' hi vingueren de recorts a la Mercé!..... recorts felissos de sa infantesa y recorts més tardans, tristos y penosos; aquells ditxosós temps en que, dels genolls de son pare passava a la falda de sa mare, rebent sempre caricies d'una dolsor may més disfrutada, ja que may més los llavis paterns ni materns s' havían acostat a son front.

Y ¡que bé recordava 'ls terribles

jorns en que besà per derrera vegada aquells rostres, ja blanchs y frets com el marbre!

Primer fou son pare de qui 's despedi y ¡ab quina trista resignació li ensenyava sa mare aquella oració que més tart hagué de dirigir á tots dos!..... ¡pobre Mercé! als pochs dies d'esser orfa de pare, fou cridada des de 'l llit de sa mareta, qui bessantla ab amorosa recansa y possantli un anell al dit, li digué ab confosa veu:

—M'en vaig á reunir-me ab ton pare; ell fou qui 'm donà aquest anell; conserval sempre y prometme que may te 'l treurás pera possarnhi un altre qualsevol d' que t' ofereixin; —y ella ho prometé, quedantse-li graba des aquestes paraules, sens entendre son verdader significat.

Després y já cuberta ab lo negre mantell de la doble orfanesa, se la endugueren sons oncles, ab qui are estava, els quals foren sempre, per ella, molt carinyosos. Més, la Mercé, en mitj de totes les comoditats, sentia cada dia més buydor en son cor, anyorava cada dia més y més aquells sers que no existian..... en una paraula ab son cor rublert de sentiments y mancada d'esbarjo, necessitava estimar, y fins ara, ni en sos oncles, ni en ses amigues, ni en ningú havia lograt trovar qui li omplenés aquella buydor que tant l' entristia.....

El vent continuava jugant manyagosament ab les fulles dels arbres y gronxant ab suavitat les fiors, de qual perfúm s'apoderava pera escamparlo per l' ambient; el salt d' aygua, que la mà del home havia artísticament colcat en mitj del jardí, feya rebotrer ab furia l' escumós líquit contra 'l tranquil llach; els ocellets, tot anantsen á joch, xarrotejaban ab melodiós accént y tots aquets brugits del ayre, del aygua dels ocells, se ba-

rrejavan en armoniós concert d' infinita melangia..... més la Mercé, abstracta en sos profonts recorts, no veya ni sentia res al seu voltant, sa memoria havia repassat já tots els anys de sa existencia, y ara, pensánt en el present, duges llágrimes brollaren de 'ls negres ulls y rodolaren cara avall fins anar á caurer dessobre la feyna que tenia entre mans y que descansava sobre els genolls tota aquella tarda.

—¿Perqué ploras Merceneta? — Sentí que li deya una veu coneguda que la feu estremir de goig portant á son abatut semblant una expreició d'intens plaher; y son cosi, que no era altre el que l' havia interrompuda en sa trista meditació, se li assegué al costat y li digué algunes paraules, pocas, pero tan tendres y tan dolces, que se li endinzaren fins al cor ennegantla en onades de pura felicitat, semblantli qu' aquells breus mots li omplian la buydor de son esperit y oblidant en aquells moments tota la munió de recorts que com á espessa nuvolada enfosquian son cor, sospirà ab un joyós plaher fins al eshores desconegut per ella.

En Joanet, animat per la favorable expreició de sa cosina, li presentá d' un anell, dientli ab tremlosa veu:

—¿Me 'l vols acceptar?

De sopte vegé la Mercé allunyarse l' alenada de dicha que per un moment l' havia acariciada y li semblá que tornava á voltejarla aquell vent esglayador, més terrible encare que abans, porque ara se'n portava en son ferestech esbufech un altra esperansa desvanescuda, y duya un nou pés de gel pera son pobre cor. S' aixecá y rebujantli suaument la ofrena, exclamá ab un crit de desesperat amor, pero tambe de ferma voluntat:

—No 'l puch acceptar, com tampoch puch acceptar tes paraules; —y 's girá

pera anarsen: més, veyent el cambi que s' havia obrat en les faccions d' en Joanet, ab tal resposta, continuá ab dolorosa y creixenta excitació:

—Té recordas del anell de la mare, que tant jó estimava per lo que 'm significava? já no llú en mos dits, ¡já ha desaparecut per sempre! ¡Jó, jó sola ne tinch la culpa! ¡perdoneume, oh mare mia! jó sabre expiar ma falta: mon cor que tot just ara havia comensat á bategar joyosament; aquí 'l teniu; bé sé que tornarà á quedar ab la buydor que tant m' apena, però ¡vos ho vaig prometre y ho sabré cumplir. May, sens vostre anell n' acceptaré cap d' altre, y may, si no'l trovo, disfruitará mon cor de les dolces expansions del pur amor: lo primer vos ho prometí al rebre vostre derrer bés, lo altre vos ho he promés al padre vostre tresor: y cumpliré ma paraula ans quel cor quedí malmés....

Dit això, no poguent resistir tantes emocions al plegat, caygué sens coneixement, essent rebuda ab respectuosa sollicitud en los brassos d' en Joanet, qui sols al veurer lo perill de sa estimada, torná á la realitat dolorosa, de lo que fins á les hores li havia semblat solsament un terrible somni. En son pobre cor sangnós hi trová l' explicació de lo que no havia sapigut entendre.

La Mercé estigué alguns dias malalta y no torná á veure á n' en Joanet. Aquest, enterat de que l' anell havia desaparecut entre les mans d' una gitana un dia, en que, aquella, per curiositat, volgué sebrer qu' era alló da la *bonaventura* desapareque sens ni despedirse d' ella.

Abdós eran tan delicats en sos sentiments que no s' haurian permés cap entrevista en l' estat d' ánim en que 's trobavan, per no encendre més, un foch que la rahó els deya qu' era

necessari apagar. Ni l' un s' hauria atrevit may á demanar, ni l' altre hauria may acceptat.

.....

Aixis passaren llarga temporada.

No s' havian vist més; pero la flama encesa en llurs cors, en lloc de debilitarse havia crescut extensament. Sens saberho mutuament, l' un vivia ab el recort de l' altre.

Quant un dia, al entrar la Mercé en sa cambra quedá agradablement sopada al veurer demunt de sa taula l' anell tant desitjat, y junt ab éll una tarjeta de son cosí ab aquestes soles paraules: «Per fi, y després de molt buscar l' eh trovat per casualitat á casa d' un anticuari».

La Mercé, folla d' alegria se posá l' anell y caygent de genolls en terra, benehi á sos pares y al bon Deu que aixis recompensava son sacrifici.

Al cap d' un moment, somrient, allargava la mà á n' en Joanet, qui, portant en el rostre pintat el contrast de passats sufriments y present ditxa, li havia preguntat carinyosament, presentantli l' altre anell:

—¿Y are, me l' acceptaràs?

SARA MARIA LLORENS.

Conferencias íntimes donades per la Secció de Lletres del Institut Olotí. Tercera Conferencia, per don Salvador Sala; tema: L' aygua sòlida com agent desnuant y transportador.

(Continuació).

Ademés d' aquestes esquerdes, n' hi ha unes altres que no tenen rès que veurer ab elles, tota vegada que po-

den oferir serios perills als exploradors d'aquestes regions; aquestes esquerdes son principalment en sentit *longitudinal* y *transversal*, aquelles estan al centre y aquestes als costats.

Les *longitudinals* son degudes á que no totes les parts d'una vall son unifoames sinó que hi existeixen obstacles que estrenyen unes parts, mentres qu'altres pel contrari son molt amples, d'aquí que la corrent que passa ara per parts estretes, tingui de passar més tart per altres que son molt amples, y, com que la massa gelada té de pendre la forma de les diferents parts de les valls, d'aquí que aquella tingui de cedir en alguna de les seues parts, y aquesta quant passa de llochs estrets á altres d'amples, dita massa, es la del mitj perquè la presió qu'exerceixen les masses laterals cap als costats, per l'enorme pés que tenen, la fan cedir, formantse d'aquest modo una grandiosa esquerdada. Les esquerdes *transversals* son produhides per lo desigual moviment de la massa gelada, tota vegada que les parts del centre corren més que les de 'ls costats. Com se veu, tan unes esquerdes com les altres, son degudes al moviment de la massa gelada, com á consecuencia de la *plastisitat* del gel y son les proves més convincentes de que 'ls *glassiers* se deuen á les causes esposades.

Les esquerdes fan que 'ls *glassiers* se presentin molt accidentats, fins tau, que algunes d'elles son tan fondes que forman verdaders pous de blaves parets, que poden oferir serios perills als exploradors, perquè 's cubreixan de neu la que fa que passin desapersebudades á n'aquests que si posan lo peu en fals y allavors enfonsarse en les mateixes.

(Acabará.)

SECCIÓ COMARCAL.

TORTELLÁ

17 de Abril

Molt Sr. meu: Ha desaparegut de la localitat sense haverla pogut trobar en lloch per ara, una noya morena de 14 anys anomenada Mariàngela Oliveras Barret, més ó menos ensibornada, segons se suposa, per un subjecte de 33 anys natural de Sabadell, també moreno, nn xich desdentegat, de mirada entravessada, dedicat al ofici ambulant de pintó y á ratos á fer putxinel·lis.

S'han prés les mides convenientes de part de les autoritats.

Els días 28, 29 y 30 d'aquest mes celebrem l'acostumada festa del Roser, que sempre s'ensopega el darrer diumenge d'abril.

Se fan alguns preparatius y promet resultar una festa bastant lluhida.

En nom de la població tenim el gust de convidarhi á tota la bona gent de la comarca ab la seguretat de que n'han de quedar satisfets si 'l temps ens hi ajuda.

El temps per ara es magnífich y els blats segueixen molt bé.

El corresponsal

CRÓNICA LOCAL.

Al entrar el número en prempsa estava acabántse en el saló del «Institut» la instalació de les obres que després deurán figurar en la exposició íntima d'art olotí que tindrà lloch del 2 al 8 de Maig al Saló Parés de Barcelona. Aquesta exposició, com son nom ja indica, no es precisament d'obres acabades sinó que 'n ella hi figurarán ademés, notes de color, apuntacions, bocetos dibuixos y en fi tot lo que constituheix la cartera y 'l taller del artista, íntimitats que son precisament lo que caracteriza y revela la personalitat del autor com també les disposicions, promeses y esperances del principiant. Aixó es lo que ha cregut la secció de Belles Arts del «Institut» que podia donar á la capital millor idea del estat de desen-

rotllo en que 's troba l' art en nostra vila y per aixó se proposa que aquestes exposicions sian anuals pera que de tal modo puga apreciarse l' avens ó decadencia de nostra sentiment artistich.

Figurarán en aquesta exposició, de dues centes cinquante ó trescentes obres y 'ls expositors, naturalment tots olotins en número de divuit, son els següents; Berga pare y fill, Buxó, Devesa, Estorch pare y fill, Gelavert, (mossén Joseph,) Menció Domenge, Plá, Vayreda, Vayreda y C.^a y ademés hi figurarán apuntacions de paisatge dels deixebles, dels senyors Berga senyoretas Maria Oriol, Trinitat Barnadas, Antonia Masegur y Teresa Masllorens, y de 'ls joves Joseph Torras, Jaume Ribas, Francisco Alibés y Francisco Mirambell.

En l' «Institut» estarán les obres exposades tot avuy. Ahir de nou á onse de la nit y avuy de dues á cinch de la tarde la exposició es pública y en les demés hores reservada exclusivament pera 'ls socis y llurs families. Demá serán embalades ja les obres pera ser remeses á Barcelona.

La companyia del ferrocarril económich d' Olot á Gerona ha disposat que á fi de facilitar la concurrència als mercats de Gerona que se celebren els dissaptes á partir del corresponent al dia 27 d' aquest mes y fins nou avis en contra, de la companyia, se formi un tren que sortirà de Las Planas á les 7'20 arribant á dita ciutat á les 9'07 y retornant á la 1'12 pera arribar á son destí á les 3'05.

Divendres passat al matí, ocorregué una sensible desgracia en un edifici que s' está construhint en el Plá de Llachs, destinat á adoberia. Al cert es que quant

els paletes anaren per comensar el jornal, se desplomá part de la volta del segon pis fentne baixar part de la del primer, sepultán en mitj de les runes al paleta Joaquím Gelada que morí al meteix dia y á un manobra, ab les cames trenca-des, segons se diu.

Se troba en aquesta vila desde 'l divendres el actual representant á Corts d' aquest districte Sr. Marqués de Camps que segons sembla se presenta novament y á lo que 's diu sense oposició. Ens n' alegrém, no perquè creyém que 'l senyor Marqués de Camps hagués de temer una oposició y molt menos si aquesta oposició fós la d' algún d' aquets *cuneros* que 'l govern reparteig igual que 'ls allotjats en días de columna, que per més que un els hi fassi mala cara ha d' acabar per admétrels sisplau per forsa; ens n' alegrém perquè el districte tindrà un diputat catalá, digníssim, honrat y amant de la seva terra sens necessitat del trasbals y mals de cap que porta desfensarse de les imposicions del enemich comú que es el govern, ó sigui tirar á fora l' allotjat.

Una comissió de Lluisos passá á visitá al autor de "Electra," Sr. Galdós pera demanarli algunes explicacions per lo d' aquesta associació diu en el esmentat dramón, invitantlho al propi temps á visitar son local y sa biblioteca pera que 's convencés de que está millor y sólidament provehida de lo que ell venia á suposar.

El senyor Galdós s' excusá dihent que ell havia escrit lo que li havían dit. *Así se escribe la historia* pogueren dir els comissionats tot retirántse.

Ab motiu de la agitació antireligiosa que del estranger ha trasputat en algunes capitals d' Espanya entre elles á

Barcelona, les societats catòliques de dita capital *La Joventut Catòlica* y *Asociación de Catòlicos* convocaren un aplech de totes les demés associacions catòliques de Catalunya organisant una vetllada que tingué lloch en el espayós local de la societat del *Patronato Obrero* que sigué notabilíssima sobre tot per la gran concurrència que hi assistí, unes quatre mil persones y la adhesió de vuytanta tres altres societats entre ellas *El Cenro de Catòlicos* de nostra vila.

Els oradors s'eforsaren en posar de relleu lo inicuo de la campanya que estan fent els impios contra las associacions relligioses, ja que baix la capa de llibertat proclaman la més absurda de las tiranies: Se diuhen lliberals y pretenen ofegar fins la consciencia dels que no pensan com ells.

Creyém d' oportunitat que 'ls elements catòlics que son la majoria donguin fé de vida, y sa plegin pera defensarse contra aquestes pletes de polítichs d'intel·ligencia petrificada ab les idees l'any de la picó y que may han sabut concebir l'idea de la verdadera llibertat. Aquets son els que incitan á les estupides masses tal volta ab la idea de desvialshi la vista de les propies concupicencies y depredacions.

No creyém que per ara aquesta agitació prosperi: sobre tot nostra Catalunya

está donant probas d' una sensatesa que la posa á un nivell molt superior á les demés regions d' Espanya, però si aixis no fes y si el Govern no fes lo que deu pera amparar els drets dels calòlics com á ciutadans que son, allavors seria cosa d' acceptar la lluyta no ofensiva pero defensiva, si en qualsevol terreno que la presentessin. Recordemse del frare del puento; després de la bofetada en la galta dreta parar la esquerra, y.... l' Evangelí ja no diu més

REMITIT.

Sr. Dr. del periódico SANCH NOVA.

Muy Sr. mio: Al hacerme cargo de los servicios de Correos de esta Cartería, tengo el gusto de ofrecerle mis servicios al propio tiempo que le ruego para bien del público se digne insertar en el referido periódico las siguientes horas de la Cartería.

De 10 á 11 mañana y de 6 á 7 tarde, los días festivos solamente la mañana y en caso de verdadera necesidad alguien necesita mis servicios, con sumo gusto accederé á ellos, siendo mi domicilio, calle del Patio, 4, 1.º.

Gracias anticipadas y se repite de V. atento S. S. Q. B. S. M.

José Más.

Olot 20 Abril 1901.

Olot.—Imp. de N. Planadevall —1901

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 14 del passat al 21 del actual.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIONS				
Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
14	Joseph Ribas Pujol	Hospital	casat	52
14	Concepció Torramilans Mirambell	S. Franch	casada	20
18	Joan Castells Tomás	S. Rafael	casat	47
19	Joaquim Gelada Toronell	S. Miquel	casat	34
	Noys, .0		Noyes, .0	
NAIXEMENTS				
	Noys, 1.		Noyes, 1.	
	Total defuncions, 4.		Total nexaments, 2.	

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

KIOSKO del passeig del Firal

Se vent ab tot lo seu moviliari corresponent

Donarán rahó en la impremta d' aquest setmanari

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d' Espanya, depòsits, descomptes, comissions, pagos á totes les dependencies del Estat y de la Provincia etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les plasses mercantils de Barcelona, Madrid y Paris.

Se negocian los cupons del próxim venciment.

TERCER ANIVERSARI DE LA MORT DE

D.^A MARÍA GÜYTÓ Y FEIXAS DE SACRESTI,

mort 'l día 25 d' Abril de 1898.

R. I. P. A.

Sos ahliglis espós D. Antón Sacrest, sos fills, fills polítics, germanes, germans y germanes polítics, ties, nebots, cosins y demás parents (resents y ausents), al recordar á sos amichs y coneguts tan sentida pérdua, els hi pregan la tingan present en ses oracions y 's dignin assistir á alguna de les MISSES que, en sufragi de llur ànima, se celebraran en la Iglesia de Nitra. Sra. del Carme 'l dijous dia 25 del actual, desde dos quarts de sis á dos quarts d'onze del matí, per lo que 'ls quedaran molt agrahits.